

॥ अथ रथातिरथसङ्ग्रहानपर्व ॥ १२ ॥

॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ प्रतिज्ञाते फाल्गुनेन वधे भीष्मस्य संयुगे । किमकुर्वत मे मन्दाः पुत्रा दुर्योधनादयः ।

हतमेव हि पश्यामि गाङ्गेयं पितरं रणे । वासुदेवसहायेन पार्थेन दृढधन्वना ।

स चापरिमितप्रज्ञस्तच्छ्रुत्वा पार्थभाषितं । किमुक्तवान् महेष्वासो भीष्मः प्रहरतां वरः ।

सैनापत्यञ्च सम्प्राप्य कौरवाणां धुरन्धरः । किमचेष्टत गाङ्गेयो महाबुद्धिपराक्रमः ।

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततस्तत् सञ्जयस्तस्मै सर्वमेव न्यवेदयत् । यथोक्तं कुरुवृद्धेन भीष्मेणामिततेजसा ।

॥ सञ्जय उवाच ॥ सैनापत्यमनुप्राप्य भीष्मः शान्तनेवो नृप । दुर्योधनमुवाचेदं वचनं हर्षयन्निव ।

नमस्कृत्य कुमाराय सेनान्ये शक्तिपाणये । अहं सेनापतिस्तेऽद्य भविष्यामि न संशयः ।

सेनाकर्मण्यभिज्ञोऽस्मि व्यूढेषु विविधेषु च । कर्म कारयितुञ्चैव भृतानप्यभृतांस्तथा ।

यात्रायाने च युद्धे च तथा प्रशमनेषु च । मृशं वेद महाराज यथा वेद वृहस्पतिः ।

व्यूहानाञ्च समारम्भान् देवगन्धर्वमानुषान् । तैरहं मोहयिष्यामि पाण्डवान् व्येतु ते ज्वरः ।

सोऽहं योत्स्यामि तत्त्वेन पालयंस्तव वाहिनीं । यथावत् शास्त्रतो राजन् व्येतु ते मानसो ज्वरः ।

॥ दुर्योधन उवाच ॥ विद्यते मे न गाङ्गेय भयं देवासुरेष्वपि । समस्तेषु महाबाहो सत्यमेतत् ब्रवीमि ते ।

किं पुनस्त्वयि दुर्द्वेषे सैनापत्ये व्यवस्थिते । द्रोणे च पुरुषव्याघ्रे स्थिते युद्धाभिनन्दिनि ।

भवद्भ्यां पुरुषाभ्यां स्थिताभ्यां विजयो मम । न दुर्लभं कुरुश्रेष्ठ देवराज्यमपि ध्रुवं ।

रथसङ्ग्रहान्तु कार्त्तव्येन परेषामात्मनस्तथा । तथैवातिरथानाञ्च वेत्तुमिच्छामि कौरव ।

पितामहो हि कुशलः परेषामात्मनस्तथा । श्रोतुमिच्छाम्यहं सर्वैः सहैभिर्वसुधाधिपैः ।

॥ भीष्म उवाच ॥ गान्धारे शृणु राजेन्द्र रथसङ्ग्रहां स्वके बले । ये रथाः पृथिवीपाल तथैवातिरथाश्च ये ।

बद्धनीह सहस्राणि प्रयुतान्यर्बुदानि च । रथानां तव सेनायां यथा मुख्यन्तु मे शृणु ।

भवानग्रे रथोदारः सह सर्वैः सहोदरैः । दुःशासनप्रभृतिभिर्भ्रातृभिः शतसन्धितैः ।

सर्वैः कृतप्रहरणाश्वैद्यभेद्यविशारदाः । रथोपस्थे गजस्कन्धे गदाप्रासासिचर्मणि ।

संयन्तारः प्रहन्तारः कृतास्त्रा भारसाधनाः । द्रव्यस्ते द्रोणश्रियाश्च कृपस्य च शरदतः ।

एते हनिष्यन्ति रणे पञ्चालान् युद्धदुर्मदान् । कृतकिल्बिषाः पाण्डवैर्यधार्तराष्ट्रा मनस्विनः ।

ततोऽहं भरतश्रेष्ठ सर्वसेनापतिस्तव । शत्रून्विध्वंसयिष्यामि कदर्थीकृत्य पाण्डवं ।

न त्वात्मनो गुणान् वक्तुमर्हामि विदितोऽस्मि ते । कृतवर्मा त्वतिरथो भोजः शस्त्रभृतां वरः ।

अर्थसिद्धिं तव रणे करिष्यति न संशयः । शस्त्रविद्विरनाष्ट्रयो दूरपातो दृढायुधः ।

हनिष्यति चमूं तेषां महेन्द्रो दानवानिव । मद्रराजो महेष्वासः शल्यो मेऽतिरथो मतः ।

स्पृष्टते वासुदेवेन नित्यं यो वै रणे रणे । भागिनेयान्निजंस्तथा शल्यो राजसत्तमः ।

एष योत्स्यति सङ्ग्रामे पाण्डवांश्च महारथान् । सागरोर्मिसमैर्बाणैः श्लाघयन्निव शात्रवान् ।

भूरिश्रवाः कृतास्त्रश्च तव चापि हितः सुहृत् । सौमदत्तिर्महेष्वासो रथयूथपयूथपः ।

बलचयममित्राणां सुमहान्तं करिष्यति । सिन्धुराजो महाराज मतो मे दिगुणो रथः ।